BROȘURA IUDEULUI MIHAIL SEBASTIAN DESPRE ARMATA ROȘIE

Incorect Politic

Iunie 10, 2024

Broșura iudeului Mihail Sebastian despre Armata Roșie

Via DanCulcer:

Am găsit în fine proba că broşura Vine Armata Roşie, aceste este titlul exact, atribuită lui, apoi dovedită ca fiind scrisă de Mihail Sebastian, a existat cu adevărat. Într-un număr dedicat de revista ANALE DE ISTORIE (nr.4/1969), zilei de 23 August 1944, editat la un an după invazia Cehoslovaciei din august 1968, au apărut fragmente din broşură.

În revistă nu se precizează autorul. Revista INSTITUTULUI DE STUDII ISTORICE Şl SOCIAL-POLITICE DE PE LINGĂ C. C. AL P.C.R. era supravegheată de activişti aproape toţi de sorginte kominternistă, adunaţi într-un comitet de redacţie încă demn de încrederea partidului : GEORGESCD TITU — redactor-şef, ARDELEANU ION, BARBULESCU CONSTANTIN — redactor-şef adjunct, MÂCIU VASILE, MATEI GHEORGHE, MUNTEANU N. G., NICHITA PARASCHIVA, PETRIC ARON, PETRIŞOR VASILE — secretar de redacţie, ROMAN VALTER, VOICU ŞTEFAN, ZAHARIA GHEORGHE.

Amintirile lui Gavril Marcuson, fost redactor la diferite edituri din Bucureşti, descoperite de mine pe un sit comunitar evreiesc, dau detalii plauzibile despre modul în care s-a implicat Mihail Sebastian în sprijinirea acţiunii PCR din august 1944.

https://www.centropa.org/ro/biography/gavril-marcuson

Cu puţină vreme înainte de a muri Nicolae Manolescu nega, întristător de suficient şi de obraznic, informaţia difuzată de Ion Coja, publicată anterior pe unul din blogurile mele, fără a face un minim efort de verificare. https://romanialiterara.com/2024/02/ochiul-magic-6-2024/

I-am scris colegului scriitor, oferindu-i posibilitatea de a face o măruntă mea culpa. Nu ştiu dacă a mai apucat să citească argumentaţia mea şi dovezile textuale. Nu e grav, de fapt importantă rămâne doar informaţia verificată.

Iată câteva citate din textul broşurii partinice comuniste şi oportunist filo-sovietice scrise de Mihail Sebastian, reproduse dintr-o sursă autorizată, revista Institutului de studii istorice şl social-politice de pe lîngă C. C. al P.C.R. pe care convertitul adept al lui Nae Ionescu, mort într-un accident, nu a mai apucat să-l servească, folosindu-şi calităţile scriitoriceşti.

VINE ARMATA ROŞIE

Fragmente reproduse din din broşura Vine Armata Roşie, Editura Comitetului Central al Partidului Comunist din România, 1944, p. 2 — 3, 15 — 16. [Autor : Mihail Sebastian].

«S-ar putea ca paginile acestea să apară prea tîrziu. De la o zi la alta, de la o clipă la alta evenimente covîrşitoare se întîmplă. Germania lui Hitler se prăbuşeşte pe toate fronturile. Trăim cel din urmă ceas, poate cel din urmă minut al războiului.

Întîmplarea face ca singurul sector de front european rămas nemişcat să fie frontul românesc. De la sfîrşitul lui martie, Armata Roşie este la nord de Iaşi şi la răsărit de Galaţi. Ea aşteaptă acolo ordinul de a trece mai departe. Cînd acest ordin va veni, orice rezistenţă în Moldova sau Muntenia va cădea.

Nimeni nu-şi mai face în privinţa aceasta nici o iluzie. Nu mai e vorba nici de eroism, nici de vitejie, nici de jertfă, nici măcar de miracole. A trecut vremea cînd se discuta cu seriozitate despre linia Focşani-Nămoloasa-Galaţi. Asemenea prostii nu se mai spun nici măcar în şoaptă.

De la Antonescu la ultimul sublocotenent, conducerea militară română ştie că în drumul Armatei Roşii, zdrobitor înarmată, nu există oprire cu putinţă.

În urmărirea bandelor hitleriste descompuse, Armata Roşie va trece de Iaşi, de Galaţi, de Bucureşti, în acelaşi ritm în care a trecut de Vitebsk, de Minsk, de Grodno, de Vilna.

Armata Roşie vine !

Jocul strategic al războiului i-a oferit României din martie pînă azi un răgaz neaşteptat. În tot acest timp soarta politică a ţării putea fi fundamental schimbată. Declaraţia Molotov a fost un prilej istoric unic de a rupe poporul român de orice complicitate cu Germania hitleristă. În toate straturile populare, pe toate buzele flutură aceeaşi întrebare, plină de nelinişte : Ce facem ?

Întrebarea devine mai neiertătoare cu fiecare zi ce trece. Nimeni nu ştie dimineaţa dacă seara nu va fi prea tîrziu pentru a mai răspunde : Ce facem ? Ce facem ? *[ANALE p. 88]*

CU HITLER PÎNA LA CÁPÁT

Guvernul Antonescu a răspuns. Guvernul Antonescu a hotârît. El merge cu Hitler pînă la capăt. Pînă la capătul trădării şi al dezastrului.
Planul e simplu. Armata germană nu va apăra nici Moldova, nici Muntenia. Nu vrea şi nu poate. Mai ales nu poate. Se va retrage in Ardeal şi va încerca să aştepte acolo sub zidul Carpaţilor.

De doi ani, de la Stalingrad încoace, tristele oşti ale lui Hitler fug mereu înapoi, în căutarea unei „bariere naturale " la adăpostul căreia să se poată opri şi răsufla. De la Stalingrad pînă la Lemberg, din Caucaz pînă în Prusia Orientală au căutat cu desnădejde un rîu, o mlaştină, un fluviu, din care să poată face o linie de rezistenţă. De la Volga la Vistula au încercat pe rînd să se agaţe de Don, de Doneţ, de Nipru, de Bug, de Nistru, de Niemen. Toate au căzut. Toate vor cădea. Nu e apă în Europa, nu e destulă apă în lume care să pună între fuga lor disperată şi înaintarea pedepsitoare a Armatei Roşii o stavilă.

Nimeni nu e destul de nebun să creadă că Bahluiul şi Milcovul vor deveni ceea ce comunicatul german numeşte, cu o formulă ajunsă de mult comică, un „zăvor ". Moldova şi Muntenia sînt dinainte abandonate. Hitler îşi caută „zăvorul" mereu visat şi mereu pierdut, în altă parte, pe Carpaţi. El visează să facă din lanţul Carpaţilor un zid şi din Podişul Transilvaniei o cetate. Planul lui strategic — dacă mai poate fi vorba de un plan — este să reziste în Ardeal. Pînă atunci va „ceda "Moldova şi Muntenia strategic, „elastic "şi „conform planurilor " distrugînd totul în urmă şi acoperindu-şi retragerea cu sînge românesc.

Guvernul Antonescu cunoaşte acest plan. Il cunoaşte şi îl aprobă. Guvernul Antonescu e hotărît să plece cu Hitler dincolo de munţi — şi e gata să plătească această aventură cu viaţa însăşi a poporului român.

ŢINTA IMEDIATA : ELIBERAREA ŢĂRII

Fără să se dezică de nici unul din punctele sale de program, program a cărui realizare nu se înfăţişează ca o sarcină imediată, partidul comunist a înţeles că datoria sa cea mai grabnică este astăzi de a lupta pentru eliberarea ţării de sub teroarea lui Hitler. Pentru ca să existe o Românie socialistă, trebuie să existe poporul român. Idealurile politice se înfăptuiesc de oameni pentru oameni.

Prima lege de viaţă a poporului român este de a-şi recuceri libertatea politică.

România e trădată prin alianţa cu Hitler. Alianţa cu Hitler trebuie să înceteze. România se sinucide într-un război purtat împotriva intereselor sale naţionale doar pentru interesul lui Hitler. Războiul împotriva Uniunii Sovietice şi aliaţilor ei trebuie să înceteze.

Armele trebuie întoarse împotriva armatei de ocupaţie hitleristă.

România se înăbuşe sub dictatura Antoneştilor. Dictatura Antoneştilor trebuie să înceteze.

Acestea sunt marile comandamente ale clipei de faţă. Asupra lor nu poate exista nici o deosebire de opinie între români.

Partidul comunist, dornic ca toate forţele naţionale să lupte împreună pentru eliberarea neîntîrziată a ţării, a încheiat un pact de acţiune comună cu celelalte organizaţii politice româneşti. Împreună cu Partidul Social Democrat a înfăptuit Frontul Unic Muncitoresc. Împreună cu acest partid, cu Uniunea Patrioţilor, cu Partidul Socialist Ţărănesc şi cu Frontul Plugarilor, partidul comunist acţionează în cadrul „grupului patriotic antihitlerist “.

În sfîrşit împreună cu Partidul Naţional Liberal, cu Partidul Naţional Ţărănesc şi cu Partidul Social Democrat, partidul comunist formează azi Blocul Naţional Democratic.

Programul imediat de luptă este simplu. El nu suferă nici răstălmăcire, nici întîrziere.

Încheierea imediată a armistiţiului şi a păcii cu Uniunea Sovietică şi celelalte Naţiuni Unite.

Alungarea nemţilor şi a hitlerismului din ţară. Suprimarea legilor dictatoriale.

Restaurarea libertăţilor cetăţeneşti.

Făurirea unei României libere, democrate şi independente.

E mai mult decît un program politic. E un program de viaţă.»

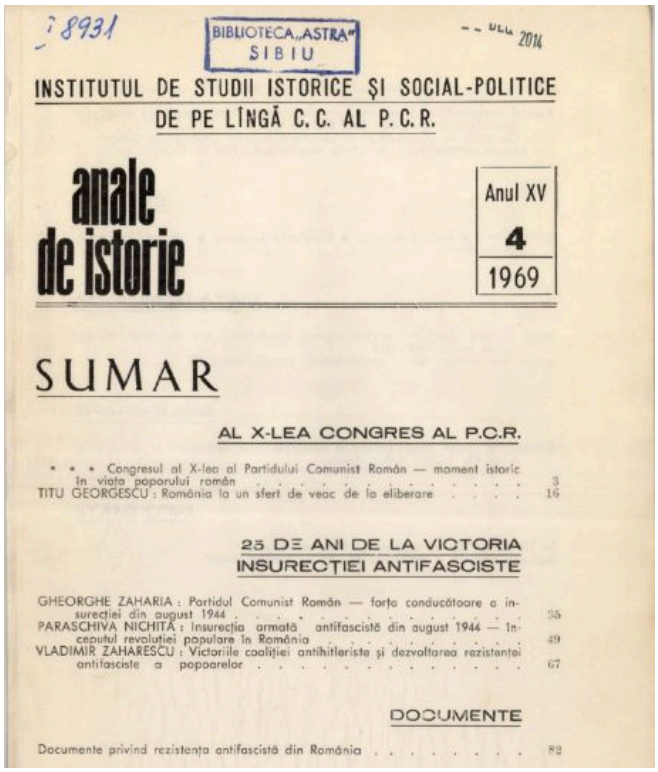

8931
BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU
2014

INSTITUTUL DE STUDII ISTORICE ŞI SOCIAL-POLITICE
DE PE LÎNGĂ C. C. AL P. C. R.

anale de istorie

Anul XV
4
1969

SUMAR

AL X-LEA CONGRES AL P.C.R.

* * * Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român — moment istoric în viața poporului român 3
TITU GEORGESCU : România la un sfert de veac de la eliberare 16

25 DE ANI DE LA VICTORIA INSURECȚIEI ANTIFASCISTE

GHEORGHE ZAHARIA : Partidul Comunist Român — forța conducătoare a insurecției din august 1944 35
PARASCHIVA NICHITĂ : Insurecția armată antifascistă din august 1944 — începutul revoluției populare în România 49
VLADIMIR ZAHARESCU : Victoriile coaliției antihitleriste și dezvoltarea rezistenței antifasciste a popoarelor 67

DOCUMENTE

Documente privind rezistența antifascistă din România 82

Mihail Sebastian